

Nr 820

Av herr **Lundberg**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 176, angående bestridande av vissa kostnader för bärgning m. m. av regalskeppet Wasa.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 176 angående bestridande av vissa kostnader för bärgning m. m. av regalskeppet Wasa äskas för tiden intill den 30 juni 1962 ett reservationsanslag av 2,7 milj. kronor. Genom lotterimedel har till bärgningen lämnats 1,5 milj. kronor och genom naturaprestationer från marinen har även betydande belopp givits från staten.

Kostnaderna för bärgningen har varit och blir väl även för framtiden betydande, och det borde därför varit angeläget att riksdagen innan denna påbörjades hade fått pröva denna fråga. Departementschefen anför visserligen att "det år 1628 sjunkna regalskeppet Wasa, som man år 1961 efter flera års arbete lyckats bärga, utgör det enda bevarade exemplet på sextonhundratalets skeppsbyggnadskonst"; men eftersom man även vid denna tidpunkt måste beakta det orimliga i att ett felkonstruerat krigsskepp, vars prestation räknades i att det kunde passera några meter innan det kantrade och sjönk, inte kunde vara någon grund eller riksligare för skeppsbyggnadskonst, så måste väl Wasa anses vara ett av den svenska flottans mest tragiska och generande skepp på 1600-talet, som måste få engångskaraktär. Att man 1961 skall offra många miljoner på att bärga och skapa gloria kring ett felkonstruerat regalskepp, som hade sitt upphov i en del storhetsgalna personers fantasi på 1600-talet, men som kostade vårt land så många människoliv och hårda ekonomiska påfrestningar, kan inte vara rimligt.

Vårt land brottas f. n. med brist på arbetskraft, utbildningsmöjligheter, byggenskap etc. Vi kan inte utbilda folk exempelvis inom sjukvården därför att vi har brist på lärare etc. Det behövs flera lärostolar vid våra universitet och sjukhus; vetenskap och forskning måste få ökat utrymme om vi skall klara dagens mest aktuella behov. När krav på exempelvis flera professorer etc. framförs, anföres allt för ofta ekonomiska skäl för avslag. Vid våra sjukhus och sjukhem får vi avvisa livsfarligt sjuka på grund av plats- och personalbrist. Vi klagar om vi får vänta några dagar på att våra bilar skall bli reparerade, men sjuka kan få vänta ett å två år på hjälp.

Att under dessa förhållanden avdela arbetskraft och många miljoner till att reparera och konservera ett felkonstruerat regalskepp är en utmaning mot alla dem som har dagsaktuella och livsviktiga behov som de inte kan få hjälp med. Eftersom det finns anledning tro att även 1600-talet hade

goda skeppsbyggare, är det jämväl en utmaning mot dessa att man reser ett minnesmärke som inte kan vara utmärkande för den tidens tekniker och konstruktörer. Om privatpersoner är roade av att syssla med hobbyverksamhet, kan det vara dem obetaget att betala därför. Samhällets ekonomiska och personella resurser måste kunna användas på ett vettigare sätt.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 176 om ett reservationsanslag av 2,7 milj. kronor för bärgning av regalskeppet Wasa.

Stockholm den 24 oktober 1961

John Lundberg

Nr 821

Av herr Larsson i Hedenäset, *i anledning av sprängningen av den ryska superatombomben.*

(Lika lydande med motion nr 688 i Första kammaren)

Stockholm den 24 oktober 1961

Harald Larsson
i Hedenäset
